

בע"ה כ"ו באלול תשפ"א

03/09/2021

גליון מס' 3212

פרשת ניצבים

"אתם ניצבים היום כלכם לפני ה' א-להיכם.. למען הקים אתך היום לו לעם..
ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת.. כי את אשר ישנו פה
עמנו עמד היום.. ואת אשר איננו פה עמנו היום"
(דברים כ"ט, ט"י י"ג)

פיוט סיום לימים הנוראים

היום תאמצנו אמן
היום תברכנו אמן
היום תגדלנו אמן
היום תדרשנו לטובה אמן
היום תשמע שועתנו אמן
היום תקבל ברחמים
וברצון את תפלתנו אמן
היום תתמכנו בימין צדקך אמן

משפחת מלבסקי משפחה יהודית-אמריקאית אשר הופיעה ברחבי העולם היהודי ובארץ, בתפילות ובתוכניות של חזנות ומוזיקה יהודית. אבי המשפחה, שמואל מלבסקי (1894–1985) חזן ומלחין, תלמידו של החזן המפורסם יוסליה רוזנבלט, שימש כסולן, ואותו ליוו כמקהלה ארבע בנותיו ושני בנים. רבים מפיוטי הימים הנוראים שהולחנו והושרו על ידם, הפכו לקלסיקות סוחפות בבתי כנסת רבים וביניהן: "הבן יקיר לי אפרים", "ונתנה תוקף" (כבקרת רועה עדרו) ו"היום תאמצנו".

שיעור פרשת השבוע: הרב ארי

שבת פרשת ניצבים		ימי החול	
הדלקת נרות	18:43	זמן תפילין/טלית	05:27←05:31
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בבית"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בבית"כ)	08:30
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:29←09:31
שיעור לנשים	11:15		
לימוד הורים וילדים	17:15	מנחה וערבית	18:50
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	18:55←19:02
צאת השבת	19:37	ערבית	20:10

שבת
שלו

סודות ההצפנה בשירותי חטי ישראל

רעיון ההצפנה (של אותיות או מספרים) בעולם המודרני, מחבר אותנו אסוציאטיבית לתחומי הריגול, הצבא, הבנקים והסייבר.. אולם, כפי שכתב החכם מכל אדם במגילתו המפורסמת: "אין חדש תחת השמש.." עוד משחר ההיסטוריה ובעת העתיקה, נעזרו שולחי האגרות והנמענים בקודים של הצפנה המוסכמים ביניהם.

בכתב העברי היה נפוץ מאד צופן שנקרא א-ת ב-ש, בו הוחלפו האותיות הראשונות באלפבית, באותיות האחרונות (הנגדיות) אבל בסדר הפוך. לדוגמא: האות- א מול האות- ת. הרעיון הוא לחלק את 22 אותיות האלפבית, לא כולל אותיות סופיות ל 2 קבוצות העומדות זו כנגד זו.

להלן סדר כתב הצופן א'ת-ב'ש:

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל

במקורותינו הקדומים ביותר אנו מוצאים בספר ירמיהו (נ"א א') את צופן הא'ת – ב'ש: "כֹּה אָמַר ה' הַנִּנִּי מַעִיר עַל בָּבֶל וְאֶל יֹשְׁבֵי לֵב קָמִי רוּחַ מִשְׁחִית". "לב קמי" - בשיכול האותיות היא המילה 'כשדים'. ובהמשך הפרק (מ"א): "אִיךָ נִלְכְּדָה שִׁשְׁךָ וְתִתְּפֹשׁ תְּהִלַּת כָּל הָאָרֶץ אִיךָ הִיְתָה לְשִׁמָּה בָּבֶל בְּגוֹיִם". המילה ששך- מצפינה את המילה 'בבל'.

בהמשך ההסטוריה, בתקופת האמוראים, אנו קוראים בתלמוד (מסכת שבת ק"ד) על דו שיח סודי בין הקב"ה לשטן, הבנוי על פי צופן האותיות א-ת ב-ש.

ולאחר ההקדמה, נעבור לעיקר.. על פי לוח השנה העברי, מספר הימים שבין פסח לראש השנה הוא קבוע ועומד על 163 ימים בדיוק! עובדה קבועה נוספת - חודש תשרי מונה תמיד 30 ימים. בשבעת החודשים אלו ניסן-תשרי מרוכזים שלושת הרגלים ורוב המועדים, הצומות וימי הזיכרון.

ב"שולחן ערוך" (אורח חיים' תכ"ח ג') כותב רבי יוסף קארו רעיון המשמש כלי נוח לזכירת ימי השבוע בהם מתקיימים מועדי ישראל במהלך השנה. סדר מיקומם של הימים בשבוע בהם חלים שבעת ימי חג הפסח באותה השנה הם המפתח ליום בו חלים החגים והצומות באותה השנה. לשם כך משולב רעיון האת-בש. לכל אחד מששת ימי הפסח נמצא המועד המתאים, ואילו היום השביעי נותר תקופה ארוכה מיותר..

א-ת- היום בשבוע בו חל א' פסח - יחולו תשעה באב ו י"ז בתמוז (שלא נדחו).

ב-ש- היום בשבוע בו חל ב' פסח- יחולו שבעות + שיחרור ירושלים (שלא נדחו).

ג-ר- היום בשבוע בו חל ג' פסח- יחולו ראש השנה + א' סוכות ושמיני עצרת/שמחת תורה בארץ.

ד-ק- היום בשבוע בו חל ד' פסח- יחול קריאת התורה (שמחת תורה) בחו"ל/ אסרו חג בארץ.

ה-צ- היום בשבוע בו חל ה פסח- יחול צום כיפור + צום גדליה (שלא נדחה).

ו-פ- היום בשבוע בו חל ו פסח - חל פורים שקדם לו + ל"ג בעומר.

ז-ע- היום בשבוע בו חל ז פסח - יחול עצמאות (שלא נדחה).

'חג החנוכה' לא משובץ בצופן א-ת ב-ש, מהסיבה ששני החודשים 'כסליו' שבא אחרי חודש 'חשוון', מספר הימים בהם לא קבוע, לפעמים מלאים (ל-ימים) ולפעמים חסרים (כט-ימים).

ואם בצפנים עסקינן.. אלן טיורינג (1912-1954) המתמטיקאי אנגלי שהצליח לפצח את מכשיר ההצפנה הגרמני "האניגמה" במלחמת העולם השנייה, סייע לניצחון בעלות הברית על גרמניה הנאצית. בזכות ניצחון זה, קמה מדינת ישראל והושלם צופן האת-בש העתיק בלוח החגים:

ז-ע- היום בשבוע בו חל ז פסח – יחול חג העצמאות.

אסיים בנעימה אישית, בריאותית, חברתית וקיבוצית בפסוק מפרשת השבוע – 'ניצבים': "ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך" (ל'-י"ט).

בברכת שנה טובה-

מנחם קימלמן-קיבוץ ראש הנקרה

חודש תשרי

"אלה אזכרה.."

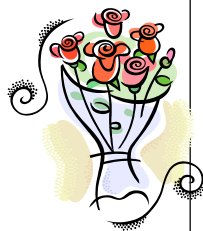
(תשל"ח)	א' תשרי – יום פטירתו של גרשון טוביה לידר ז"ל – סבם של תמי שרם וחנן ושלמה רון
(תשל"ח)	ה' תשרי- יום פטירתו של אהרון אייזנשטט ז"ל- אביהם של יצחק ברזלי ולאה גוטמן
(תשמ"ז)	ה' תשרי- יום פטירתו של חברנו אברהם אבן חיים ז"ל (שטקר)
(תשמ"ח)	ה' תשרי – יום פטירתה של חברתנו רחל קרול ז"ל
(תשפ"א)	י"ב בתשרי – יום השנה לפטירתה של חברתנו רותי פינקלשטיין ז"ל
(תשי"פ)	י"ח תשרי – יום פטירתה של חברתנו לאה קארו ז"ל
(תשס"ב)	י"ח תשרי- יום פטירתו של חברנו שמחה ידידיה ז"ל
(תשס"ט)	כ"ג תשרי- יום פטירתה של חברתנו טובה דרורי ז"ל
(תשי"ב)	כ"ז תשרי- יום פטירתו של חברנו שמואל מצנר הי"ד
(תשע"ט)	כ"ח בתשרי –יום פטירתה של חברתנו יוכבד ברזלי ז"ל
(תשפ"א)	כ"ט בתשרי – יום השנה לפטירתו של חברנו רוני וייזל ז"ל

פרשת נצבים – חידות א' ב' / הרב ארי

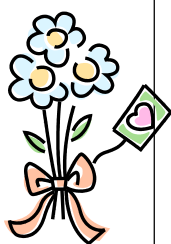
בשבת האחרונה של השנה נקרא תמיד את פרשת נצבים (לפעמים יחד עם פרשת וילך' ולפעמים לבד). הפרשה מרחיבה בתיאור הברית שהקב"ה כורת עם עם ישראל לדורותיו. אלו שחיים בזמן ההוא וגם כל הדורות שיבואו (כן. גם אנחנו). אנחנו מתחייבים להקב"ה לשמור את כל מצוותיו וללכת בדרכיו והוא מתחייב לשמור עלינו ולהיטיב לנו.

גם אם נצא לגלות בגלל מעשינו הרעים, מבטיח לנו ה' שהוא ישיב אותנו אל הארץ המובטחת, כפי שאכן קרה במאה השנים האחרונות לאחר אלפיים שנים של גלות ארוכה בארבע כנפות הארץ.

א – מילה נרדפת לקללה	ל – עשב מר שמופיע בפרשה
ב – הסכם בין עם ישראל והקב"ה	מ – נמצא בסדום בכל מקום (וגם אצלנו על שולחן השבת)
ג – מה שהשליך הקב"ה מהשמים על סדום בימי אברהם	נ – גוי
ד – חוליה אחת בתולדות המשפחה (כיום גם שם של בניס מכירים?)	ס – בקשת מחילה
ה – השלימו: "כִּי קָרֹב אֵלֶיךָ _____ מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשֹׂתוֹ"	ע – <u>שאלת אתגר</u> : שניהם מן הצומח. הראשון גדל לאט וקיים זמן רב והשני פורח מהר וחיייו קצרים
ו – השלימו: "אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצָּה הַשָּׂמַיִם מִשֶּׁם יִקְבָּצֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ _____ יִקְחֶךָ"	פ – ירקות (שתי מילים)
ז – גם מזה הכינו הגויים פסלים לעבודה זרה	צ – אחת מארבע הערים שנהפכה עם סדום
ח – ההיפך ממוות	ק – אינו רחוק בכלל, כמו התורה למשל
ט – ילדים קטנים	ר – מי שאינו צמא
י – שניים משלושת האבות	ש – <u>שאלת אתגר</u> : כינוי לעבודה זרה וגם לרמשים שאסורים באכילה
כ – חרון אף	ת – "וְשִׁבְתָּ עַד ה' אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹלוֹ" – איזו מצווה מופיע בפסוק?

לשכן חביב'אן
מלך טוב לבת המצווה
לבת חן וצמחי' ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת!

לחן אפרים ודור אדור
ברכות לרצל סיום השירות הלאומי
הצלחה רבה בכל אשר תפנו!
צוות חומ"ע וקהילת סעד

מנהל מנהל הקהילה והאגודה

ברכות לקראת ראש השנה תשפ"ב

כי זה כל האדם.

רצונותיו גדולים, שאיפותיו נישאות, החלטותיו חרוצות, הבטחותיו אמיתיות, אולם במבחן המעשה הופכים כל אלו תוך שניה לאבק פורח ולחלום יעוף.

היום הרת עולם.

זה היום בו נעשינו לאדם הנברא בצלם אלוקים עם תוכניות כה נהדרות, מטרות כה נעלות. אולם זהו גם יום העמידה במשפט, היום בו מתרסקות ומתנפצות כל הרעיונות וכל התוכניות. זהו יום גדולתו של האדם, אולם גם יום אפסותו.

האדם עולה עד לכוכבים ובו זמנית יורד עד לעפר.

עומד לו אדם בפתח שנה חדשה, כמה תקוות וורודות הוא תולה בשנה זו, כמה שאיפות ותכניות, יחד עם זאת עליו לבדוק מה יצא לפועל מכל תקוותיו, שאיפותיו ותכניותיו מהשנה שמסתיימת.

אף על פי כן לא יום ייאוש הוא היום הזה, ראש השנה, חג הוא.

יש בכוחנו כקהילה לשפר, לתקן, לייעל ולהתקדם.

אנו חייבים כחברה להגיע לתכלית. אמנם היא תגיע לאחר משברים רבים, עליות וירידות, סטיות ועיקולים, הרבה פשרות נדרשות, אך בסופה של הדרך נגיע לתכלית.

בערב ראש השנה הזה במיוחד, ולקראת יום הכיפורים, אני עובר עם עצמי, תהליך של חשיבה, התבוננות וצבירת תובנות בסוגיה שבין אדם לעצמו, בין אדם למשפחתו ובין אדם לחבריו ולציבור.

בשנתיים/שלוש האחרונות עברתי חוויות משמעותיות, חלקם לא פשוטות וחלקם מכוננות, וככל שחולפים הימים אתה מבין יותר את אשר עברת, את הפרופורציות המתאימות לחיים ואת המרכזיות של המשפחה והחברים.

הבנתי שלעולם אינך יודע הכל, ומה שאתה חושב, זה בדרך כלל הפוך.

להכיר בטעות זו מעלה נעלה, טעיתי כשחשבתי שאוכל למלא בעיתוי הנוכחי כאן את תפקידי כפי שנדרש ממני, ועל כך אני מבקש סליחה מאלו שאכזבתי אותם.

אני מאחל לכל חברי הקיבוץ והאגודה ולכל בני משפחותיהם- שנה טובה וגמר חתימה טובה.

יהיה רצון שהשנה הבאה עלינו לטובה, תהא שנת בריאות ורווחה, שנת גשמים בעיתם, שנת שלום ורעות בין איש לרעהו ושנה שבה יתגשמו כל משאלותינו לטובה.

צילוני תשרי

לתשומת לב המעוניינים לפרסם מאמרים והודעות במהלך חודש תשרי:

העלון הבא, ייצא ביום שלישי, ח' בתשרי, ה' 14/9 - לקראת "יום הכיפורים".

העלון שאחריו, ייצא ביום חמישי, כ"ד בתשרי, ה' 30/9 - לקראת פרשת "בראשית".

שנה טובה - יורט קימלמן

כאן 13 קש"ב

צוות קש"ב (קשר עם הבנים) הוקם במטרה לשמור על הקשר ותחושת השייכות למקום ולקהילה, לאלה שהוריהם ייסדו ובנו את הקיבוץ וכבר אינם עימנו היום, וילדיהם שהם קהל היעד שלנו, מתגוררים מחוץ לקיבוץ- ואין במשפחתם כאלה המתגוררים בסעד.

הרשימה כדרכו של עולם הולכת ומתארכת, וכוללת כיום 40 בנים ובנות מ – 13 משפחות.

בשנה האחרונה עדכנו את רשימת הכתובות, הטלפונים וכתובות המייל ושלחנו מכתב אישי לכל אחד ואחת, בו והדגשנו שנשמח להיות חוט מקשר בכל שאלה ובקשה לקשר לכל אלה הרוצים בכך, וכן צרפנו את כתובת אתר הקיבוץ, העלון ומספרי הטלפון של חברי צוות קש"ב. בנוסף, ניסינו לחפש דרכים נוספות לחיזוק הקשר ובתחילת כל חודש התקשרנו לנציג מכל משפחה, שצינה את יום הזיכרון לאחד ההורים, והצענו עזרה בארגון האזכרה ומה שכרוך בכך, החל מארגון מנין וכלה באירוח במועדון.

לקראת ראש השנה נשלחה ברכת שנה טובה וצורף אליה לוח שנה של קבוצת ה-"רוקמות" משדרות. שמחנו לקבל תגובות חמות המביעות את חשיבות הקשר בעיני הבנים/נות. לפניכם חלק מהתגובות שקיבלנו.

מכתבה של **אתי המאירי** (אסתר היא בתם של עזרא ועליזה שטינמץ ז"ל) המתגוררת ביבניאל: "תמיד אשמח לקשר עם סעד נוף ילדותי. סעד עבורי היא מולדת שמעולם לא ננטשה! הטבועה בי באהבה חזקה מאד ואהבה זו הונחלה אף לילדי שגדלו ופרצו בארץ ובעולם ופוגשים במוקירי סעד אי שם.. תודה, על שאתם זוכרים אותי.. תודה על השי שהגיע מאי שם בעברי.. שהרי זה לא מובן מאליו.. ריגשתם אותי אנשים יקרים, רגע של התרוממות נפש וריגוש. ואני הלא, כבר סבתא גדולה! ועדיין נצורה בזיכרון סעד, אותו קיבוץ בו גדלתי ועוצבו ערכיי. מכאן, ברחוק מכס, לאחר חיסון שלישי, ושמירה על תו ירוק, מאחלת לכל אחד ואחת מכם, שהשנה הנכנסת תהא טובה מקודמתה. שנזכה להתראות פנים אל פנים. הייתי רוצה שניפגש כמו פעם. שניפתח, שנספר, אולי בהגיגים או סיפורים שנכתבו? ושוב, תודה ענקית לצוות קש"ב, שנה טובה- מאתי המאירי".

כותבת לנו **ברוריה מכמן** (גולדשמיט): "שמחה מאד על כל קשר עם סעד. בסופו ל דבר, גם אחרי כמעט 50 שנה שאני לא גרה שם - זה נשאר הבית. תודה רבה".

וכך כותבת **אסתר חבר** (פינקלשטיין): "בימים אלו, שהגעגועים הביתה (להורים, לבית, לקיבוץ..) קורעים את הלב, כל אזכור לטובה ובאהבה.. מחמם את הלב. אני אישית תמיד שמחה לשמוע מה קורה בקיבוץ שלי. מחזקת את היוזמה. תודה רבה ותמשיכו לחשוב עלינו, אנחנו חושבים עליכם המון".

ומוסיף **אבנר אילן**: "שלום לצוות הקשר. בתור יתום שיש לו בסעד רק קבר.. אשמח מאד לכל יוזמה של שמירת קשר. כי סעד בליבנו תמיד, אפילו שפיזית כבר איננו גרים בה".

אנו מחפשים מתנדב/ת חדש שיצטרף אלינו ונשמח ליזמויות נוספות בחיזוק קשר זה.

שנה ברוכה וטובה,

13 קש"ב: ח'ית רפא, נורית קראוס, דני' כרט, אשה אה ארל'קי

פִּינֵת *leaf* (5)

בהמשך לעברית (?) המתחדשת..

בשיא מגפת הקורונה, בחנוכה תשפ"א, צוין "שבוע העברית" לכבוד יום הולדתו של אליעזר בן יהודה, להלן: אב"י. באותו שבוע ליקטתי מכותרות העיתונות מבחר כותרות, המאפיינות את התחדשותה של העברית: "האופוזיציה תקפה את הקואליציה באופן אגרסיבי..."

"עקב המוטציה של וירוס הקורונה, קיימת אופציה לאסקלציה..."

"יש לקבע סטנדרטיזציה של הבדיקות הסרולוגיות, כדי לקבל פרספקטיבה אופטימלית..."

יכולתי להמשיך ולמצוא כותרות בעברית "המתחדשת", אבל אני חס על זמנכם, הקוראים.

תארו נא לעצמכם, לו אב"י היה קם מקברו וקורא את הכותרות הנ"ל – היה בוודאי קופץ במהרה בחזרה לתוך בור קברו, תוך כדי מלמול: חלום רע חלמתי...

ואם באב"י עסקינן, בחרתי לעניין אתכם במבחר שביבי מידע, שאולי ידועים פחות.

המושבה אבן יהודה קרויה על שמו (= א. בן יהודה).

אב"י כונה "מחיה העברית" או גם "מחדש העברית", לענ"ד כינויים אלה שגויים, כי העברית לא מתה, ואב"י אמנם חידש מילים רבות – אך לא את השפה. כינוי נכון יותר למפעלו יהיה אולי: תרם תרומה נכבדה להורדת העברית משפת בית המדרש לשפת הדיבור. עקב כך עורר את זעמם של החרדים בתקופתו, שראו בכך חילול הקודש. במאבקם נגדו, לא היססו חרדי התקופה לתקפו בשיטה הגורסת: כל האמצעים כשרים במלחמת קודש. למשל: אב"י חידש את המילה ריבה לממרח הידוע. הם לגלגו וטענו, שהוא בור ועם הארץ, כי הוא ראה בפירוש רש"י בגמרא את הביטוי: "ריבה דברי מתיקה", כשכוונת האומר היא: לרבות (=לכלול) גם דברי מתיקה. מכיין שידעתי שאב"י למד גם בישיבה, היה לי קשה להאמין באמירתם. לכן טרחתי לבית המדרש ושם מצאתי את המילון ההיסטורי שחיבר אב"י, שבו – בין היתר – כל חידושי. שם מצאתי את מקור הריבה: השורש רבא בערבית, שמשמעו: דברי מתיקה...

לפני כארבעים שנה קראתי את ספרו של חוקר הלשון שלמה הרמתי: "שלושה שקדמו לבן יהודה". הספר מתאר את מפעלם של שלושה חוקרים מעדות המזרח: ברוך מיטרני, יוסף הלוי וניסים בכר. הם פעלו בסוף המאה התשע עשרה להחדרת העברית ללשון הדיבור. אבל כנראה שפעולותיהם של אלו שקדמו לאב"י – לא זכו לפרסום נרחב, מעבר לקהילותיהם. לכן זכה אב"י להיקרא בכינויים שמנינו לעיל.

ירון לונדון חיבר שיר על אב"י (הלחין מתי כספי), ולהלן הפזמון: "אליעזר בן יהודה – יהודי מבדח, מילים מילים הוא בדה ממוחו הקודח". השיר כולו כתוב בהומור ומתאר יפה את מאבקו של אב"י בקשיים שהתעוררו במלאכתו. אבל הפזמון, לעניות דעתי, החטיא את המטרה. אמנם מבדח וקודח נחרזים היטב, אבל יש בהם משום פגיעה. אב"י היה רחוק מלהיות מבדח, ואין זו מחמאה להיות בעל מוח קודח... אבל במיוחד התרעמתי על הביטוי "בדה". כך לכנות את עבודת חייו המקיפה והמופלאה – הרי בכך הוא מספק תחמושת לביקורת החרדית. העיון במלונו מוכיח, שכל חידוש בנוי על אדנים איתנים: מן העברית התנכית והמאוחרת, מן הארמית ואף מן הערבית. יהי זכרו ברוך.

ל"ץ הריכה ספטמבר

ימים ב - ד	
שחיינים מעורב	6: 30- 7: 30
שחיניות נשים	7: 30- 8: 30
גברים	15: 00- 16: 00
משפחות	16: 00- 17: 30
נשים + שחייניות	17: 30- 19: 00

ימים א - ג - ה	
שחיינים מעורב	7: 30- 6: 30
שחיניות נשים	7: 30- 8: 30
נשים	15: 00- 16: 00
משפחות	16: 00- 17: 30
גברים + שחיינים	17: 30- 19: 00

יום ו'	
שחיינים מעורב	6: 30- 7: 30
שחיניות נשים	7: 30- 8: 30
נשים	14: 00- 15: 00
גברים	15: 00- 16: 00
משפחות	16: 00- 17: 30

ערב יו"כ בוקר רגיל, 9 - 12 משפחות, ערבי חג כמו שיש.

על ספריית הילדים בשנה האחרונה

בשנה וחצי האחרונות בתקופת הקורונה, הספרייה פעלה רוב הזמן כסדרה, תורנות השבת הופסקה מדי פעם לפי ההנחיות.

כיף לראות את הילדים שבאים להחליף כמויות של ספרים, שנשארים לקרוא בספרייה ושיש לי עבודה רבה כל יום ראשון לאחר התורנות בשבת.

השנה הצלחנו לקיים את אירוע שבוע הספר, בין הסגרים למבצע "שומר חומות" ועל כך תודה גדולה לדקלה גינזברג שהרימה את האירוע ולכם שהגעתם והשתתפתם.

בחודשים האחרונים נכנסה לעבוד בספרייה בהתנדבות, תמי שרם לצד ידידיה סמואל שעובד כבר שנתיים בימי שישי ושניהם מהווים עזרה חשובה, וכמובן ציפי היקרה שממשיכה לתקן עבורנו ספרים בהתנדבות שנים רבות.

במהלך השנה ובקיץ, הספרייה זכתה להתרענן, בשני לוחות חדשים וכמה כרזות שחנה שוהם עיצבה בהתנדבות.

נזקים מנזילות גשמים נגרמו גם השנה, נעשה תיקון רציני יותר ונקווה לטוב.

שנת הלימודים בביה"ס עברה שינויים כל הזמן, אבל בגדול הצלחנו לשמור על שעורי הספרייה ומקווה שגם השנה נצליח.

תודה ליחזקאל שזכיתי לעבוד לצדו שנים רבות ובהצלחה לרחל המנהלת החדשה.

ולסיום, מודה לקהילה שהביעה את הערכתה לי ולספרייה בטקס הדלקת המשואות בערב יום העצמאות, התרגשתי.

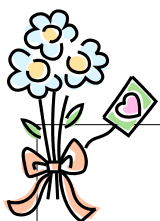
שנה טובה, מלי

עדכונים מוילנא פון אנהל הקהילה והאגודה

עדכונים שוטפים:

- א. משפחת דומיניץ ייצאו לשנתיים חופש ויגורו ברמת הגולן, בעקבות שיבוצו מחדש של שחר באזור זה. שוכרים מהם את ביתם למשך תקופה זו - גלעד ויקירה שי, עם בנם אורי ובתם ליבי. גלעד מכהן כראש מכינת "נחל עוז". משפחת שי הגיעה השבוע לסעד ואנחנו מאחלים לה התאקלמות טובה.
 - ב. משפחת גייבל יצאו לשנתיים חופש באפרת ושוכר מהם את ביתם למשך תקופה זו - דורון היימן עם ילדיו (דורון התגורר עד כה בביתה של אינס אריאל). בהזדמנות זו נאחל מזל טוב לדורון לרגל אירוסיו עם מירי.
 - ג. משפחת ניר, יעל וליאור, יצאו לשנת חופש למשך בניית ביתם ב"ארץ הצבי" ועברו להתגורר בשכונת "שקד" בבית משפחת לבקוביץ', שעברו לכפר סבא. את ביתם של יעל וליאור ישכרו אור וג'ייקוב סינגר ובתם יובל. כפי שעודכן בעלון לאחרונה משפחת סינגר הגיעה הגיעו לקיבוץ במסגרת 'הסדר בנים'.
 - ד. מרווה אלברט, בתם של טוביה וחנה'לה, ובנה גילי, שוכרים השנה דירה בקיבוץ ויתגוררו ב"בית סלע".
 - ה. בנוסף, אני שמח לעדכן שהנהלת הקהילה החליטה לאחרונה להקצות מבנים קבועים לצורך דירות אירוח לשימוש הקהילה. קיים צורך בקהילה בדירות אירוח נאותות ואנחנו רואים לנכון להקדיש לכך משאבי זמן וכסף. מדובר באשכול הדירות שמול הבתים הכוללים, שיעבור לשמש כדירות אירוח באופן מדורג: שתי הדירות השמאליות יתפנו בזמן המידי ויכלו לשמש לאירוח (לאחר אבזור ראוי), והדירה הימנית שבה גרים כיום שילה וצילה הימן וילדיהם, תתפנה בעז"ה כשבתם יהיה מוכן (בפרויקט בתי אגודה 7/8) ואז תשמש כדירת אירוח נוספת. הכוונה ליצור מתחם קבוע של דירות אירוח שיהיו מרוהטות ונעימות ואנו מקצים לכך תקציב בהתאם. מובן שייצא עדכון מסודר לקהילה כאשר הדירות יהיו זמינות לשימוש.
- שבת שלום ושנה טובה!

ערבא וילק

לדפנה סולמון

ברכות לרבא איוסק לצה"ל
עלי והצלחתי ויהי ה' אתך!
צוות חומ"ע וקהילת סעד

לחנן אלן ולכל המשפחה ברכות לנישואי הנכד
יהודה, בנם של דבי ודוד אלן עב"ל רעות
איחולים למחות ולנחת!

ללאה כץ מלף טוב להולדת הנין
נכד ליציל ונדיב כץ, בן לרחל-ערה ואיל מרחבי
איחולים למחות ולנחת!

מהפכה פלמ

"הֵי־לָכֹךְ שְׁנַיִם יַחְדָּו בְּלִתִּי אִם־נִוְעָדוּ" (עמוס פרק ג פסוק ג)

אני שמח מאוד לבשר לכולם, שלאחר זמן ממושך של דיונים, וויכוחים, בניית הסכמות ובעיקר הבנה של שני הצדדים שמוטב לנו להסתכל קדימה ולא לבחוש בעבר, אושר השבוע באסיפת החברים של קיבוץ דורות מהלך האיחוד בין בית האריזה לגזר של דורות ובין בית האריזה לגזר שלנו, כל זאת על פי העקרונות שהוצגו ע"י ההנהלות גם שלנו כאן בסעד וגם של דורות בדורות.

פעילות הגזר של דורות ובתוכה בית האריזה, לא נסגרת והיא עוברת מקום אלינו כאן לבית אריזה אחד משותף. התהליך הוא לא תהליך פשוט ולמרות האישור אנחנו עדיין בתחילתו. הצוותים התפעוליים כבר קבעו פגישות עבודה בכדי למסד את האיחוד בצורה מיטבית. בזמן הקרוב מאוד נסכם את פרטי החוזה לאור העקרונות ונחתום עליו בכדי שבעונה הקרובה כבר נעבוד ביחד. אין כאן מנצחים ומנוצחים. מרגע האישור, בשני המשקים יש כאן רק מנצחים. אנחנו מתחילים דרך חדשה ומשותפת שכל מטרתה לשפר את הסיכוי של שני המשקים להחזיר יחד את ספינת הגזר לחוף מבטחים ולהצלחות גדולות בהמשך.

מעל דפי העלון אני מבקש לברך את חברות וחברי דורות על ההחלטה המושכלת ולאחל לבית דורות יחד עם בית סעד הצלחה רבה ושנה טובה.

ערב ראש השנה תשפ"ב

ראש השנה כרגיל הוא זמן לסיכומים, לחשבון נפש, להסתכלות אחורה מתוך מטרה להבין מה לא עשינו טוב, ולשפר. לעשות תשובה. על הפעילות המשקית על כשלונותיה והצלחותיה אני מדבר וכותב מעת לעת. ודווקא הפעם לא אעסוק בזה. חשוב לי להתעסק בנו.

אפתח בסיפור :

מעשה באמן צעיר, שסיים 5 שנים ארוכות וקשות של לימודי ציור ורצה לבחון את יכולותיו בתחום. הוא צייר ציור מושקע מאוד, הניח אותו על כן תצוגה באחד מהקניונים המקומיים, וכתב מתחת לציור: "אני צייר מתחיל, ואני מעוניין לקבל ביקורת על הציור שלי. כל מי שרואה כאן בעיה, טעות בפרופורציה או במשחק הצבעים וכדומה - שייקח בבקשה את העט השחור שהשארתי למטה, ויסמן לי איקס על המקום הבעייתי". למחרת חזר הצייר המתחיל לקניון ועיניו חשכו. בד הציור היה שחור כמעט לחלוטין מרוב סימני האיקסים שצוירו בכל מקום. בבושת פנים הוא הוריד את ציורו מהכך, יצא מהקניון וחשב לעצמו: "אין לי עתיד בציור". הוא לקח את הציור למורה האהוב עליו ביותר מתקופת הלימודים וסיפר לו על הניסיון המר שעבר וכיצד הביקורת השלילית גרמה לו לפקפק ביכולתו ובכישוריו. שאל אותו המורה: "האם תוכל לצייר ציור זהה לציור הזה?" "בוודאי", ענה הצייר המתחיל, וניגש מיד למלאכה. כעבור שלושה ימים הציור השני היה מוכן, זהה לחלוטין לקודמו. הצייר והמורה לקחו את הציור החדש, הניחו אותו על כן תצוגה בקניון אחר, והצייר החל לכתוב מתחת לציור את בקשתו. המורה עצר אותו, לקח את העט השחור וכתב מתחת לציור הודעת משלו, עם נוסח שונה במקצת: "אני צייר מתחיל, ואני מעוניין לקבל ביקורת על הציור שלי. מי שרואה פה בעיה כלשהי, שירגיש בבקשה חופשי לתקן ולשפר את הציור בעזרת העט השחור שהנחתי למטה." השניים יצאו מהקניון והמורה הנחה את תלמידו לחזור בעוד חודש ולראות את התוצאות. האומן הצעיר לא הצליח להתאפק וכבר למחרת הוא חזר לקניון, אך הופתע

לגלות שאף אחד לא נגע בציר. גם שבוע לאחר מכן אף אחד לא תיקן כלום, ואפילו לאחר שחיכה חודש שלם, האומן עדיין לא ראה שום תיקון או ביקורת על יצירתו. האמן הצעיר חזר אל המורה שלו וסיפר לו ששום תיקון לא בוצע במשך כל החודש. "אתה רואה?" אמר לו המורה, "להעביר ביקורת ולהגיד מה לא בסדר כולם יודעים, אבל לתקן ולשפר את היצירה שהכנת במו ידיך אף אחד אחר לא יכול. למד להתעלם מאנשים שרק מבטלים את מעשיך, והתייחס רק לאלו אשר יכולים גם ללמד אותך."

אנחנו שותפים, כולנו שותפים ליצירה המופלאה הזו שנקראת קיבוץ סעד. חברות, חברים, תושבות ותושבים "כולנו רקמה אנושית אחת חיה". הדרך היא הדרך של כולנו. ואין לי ספק שהרצון הבסיסי של כולנו הוא שיהיה כאן טוב ואף טוב יותר. בשנה האחרונה השיח ברחבי הקיבוץ, באסיפות ומעל דפי העלון גלש למקומות שלעניות דעתי אסור לנו להיות בהם. שיח שעובר מביקורת שמטרתה לבנות, להשתלחות. שיח שגורם לקיטוב, לקבוצות כח ואינטרסים. שיח שגורם או נגרם מהעדר רוח טובה עד כדי שלפעמים נדמה שחלילה משבי רוח רעה נושבת. ברור שיכולים להיות חילוקי דעות. ברור שיש שוני בין צורת ניהול אחת לשנייה. ברור שיש שוני בצורת ההסתכלות על חיי הקיבוץ בין תושבים לחברים, בין וותיקים לצעירים, וגם בין בעלי תפקידים בעבר לבעלי תפקיד בהווה. אך אסור בתכלית האיסור להגיע למקום של שיח פוגעני, של שיח שלא יכול להוביל לתיקון ולבנייה. שהרי כולנו רוצים בטובת המקום על יושביו, בהצלחת המקום גם חברתית וגם כלכלית.

ערב ראש השנה הוא הזמן להסתכל אחורה ומתוך ראית העבר, על החסרונות והייתרונות שלנו, כל אחד בעצמו וגם כולנו כקהילה ולתקן - זהו מהותו של תהליך התשובה.

מבקש לאחל לעצמנו- לכל בית סעד מתוך תפילתו של ר' אלימלך מליזאנסק:

"אדרבה,

תן בליבנו שנראה כל אחד מעלת חברינו

ולא חסרונם,

ושנדבר כל אחד את חבריו

בדרך הישר והרצוי לפניך,

ואל יעלה בליבנו שום שנאה

מאחד על חבריו חלילה,

ותחזק אותנו באהבה אליך

כאשר גלוי וידוע לפניך,

שיהא הכל נחת רוח אליך,

אמן כן יהי רצון!"

שנה טובה ומבורכת ושבת שלום

כרמל הפריין